

loučen z účastenství peněžité podpory jinak mu dle stanov příslušející (§§ 23 a 24).

VII. Ohlášení a odhlášení.

Zaměstnatelé jsou povinni ohlásiti osoby u nich zaměstnané a pojištěním povinné, pokud zaměstnání jich odůvodňuje jejich členství při okresní nemocenské pokladně. Ohlášení má se státi nejdéle třetího dne po počatém zaměstnání, odhlášení nejdéle třetího dne po skončení pracovního poměru. Neučiní-li zaměstnatelé zadost povinnosti ohlašovací, nahraditi musí okresní nemocenské pokladně veškerý náklad, který učinila po právu na podporu nemocného člena. Nadto tresce se obmeškání ohlášení a odhlášení peněžitou pokutou až do 10 zl., pokud se týká, vězením 2 dnů (§§ 31, 32, 67).

Poškodí-li člen pokladnu simulací, musí po případě ze svého zaplatiti kromě pravidelných příspěvků ještě další příspěvky (§ 35).

VIII. Jednoty okresních nemocenských pokladen.

Okresní nemocenské pokladny spojují se v jednoty. Tyto mají úkoly jednotlivých pokladen zajistiti a podporovati. Zvláště pak za úkol jim připadá: utvořiti rezervní fond pro jednotu, společné uložení kapitálů pro pokladny jednoty, kontrola jich a opatřování statistiky. Jednota má svoje stanovy, hromadu delegátů a předsednictvo (§ 39).

IX. Zánik.

Okresní nemocenskou pokladnu mohou rozpustiti politické úřady zemské uvedouce důvod k tomu: sklesl-li počet členů trvale pod 100, vyjde-li z roční závěrky pokladen na jevo, že i příspěvky zvýšené na 3% denní mzdy neuhražují zákonné nejmenší dávky, nebylo-li usneseno další zvýšení příspěvků a nejmenší dávky nejsou zajištěny mimořádnými zřídly pomocnými. Rozpustí-li se nemocenská pokladna okresní, jest vydati nařízení, aby členové pokladny přistoupili k jiným nemocenským pokladnám. Jmění rozpuštěné pokladny použiti jest ku vyrovnání všech dluhů a k úhradě nutných ještě podpor. Zbytek rovnající se zákonnému minimu fondu rezervního rozdělí se poměrně mezi nemocenské pokladny, ku kterým přistoupí členové rozpuštěné pokladny; případný přebytek odvede se jednotě pokladen (§ 40).

Pokladny nemocenské společenstev jsou ústavy podporující pomocníky živnostníků spojených v určitém společenstvu v případě jich onemocnění. Nemocenské pokladny společenstev zřízené ve smyslu živnostenského řádu (§§ 121—121 h.) musily stanovy své pozměnit ve smyslu všeobecných ustanovení zákona o pojištění proti nemoci, když zákon tento vydán byl (zák. ze dne 30. března 1888 č. 33 ř. z. a zák. ze dne 4. dubna 1889 č. 39 ř. z.). I platí pro nemocenské pokladny společenstev nyní tyto zásady:

1. Pokladny ty jsou ústavy obdařené způsobilostí právní (právní osobností), neboť sledují samostatný účel nemocenské podpory, mají své vlastní stanovy schválené politickou vládou zemskou i samostatné orgány (předsednictvo, výbor dozorců a valné hromady).

2. Členy jich jsou výhradně živnostenská pomocníci; nicméně přísluší i majitelům živností podíl ve správě, ježto musí platiti též příspěvky.

3. Podstatná ustanovení stanov jsou: udání účelu, určení příspěvků, podmínek, způsobu a objemu nemocenských podpor, jež má pokladna poskytovat.

4. Příspěvky do nemocenských pokladen poskytují majitelé živností a jich pomocníci (vyjímaje učně). Příspěvky majitelů živností musí se nejméně rovnati příspěvkům, jež dlužno platiti dle zákona o pojištění proti nemoci, musí tudíž činiti pravidelně polovinu příspěvků pomocníků. Příspěvek pomocníka nemá býti vyšší, než-li 3% mzdy, která základem jest pro výpočet nemocenské podpory.

5. Jako nemocenskou podporu sluší poskytnouti: od počátku nemoci bezplatné lékařské ošetřování a všechny potřebné léky; trvá-li nemoc přes 3 dny a nemocný není způsobilým ku práci, poskytnouti jest ode dne onemocnění za každý den na penězích 60% denní mzdy obyčejných dělníků pojištěním povinných; mzda tato vyměří se ve výši v soudním okrese obvyklé občas politickým úřadem. Nemocenskou podporu sluší poskytovat po celou dobu trvání nemoci, nejméně po 20 týdnů, ač-li dříve nemoc neskončí. Místo bezplatného lékařského ošetřování, léků a peněžité podpory lze poskytnouti bezplatné léčení a zaopatření v některé nemocnici. Má-li osoba v nemocnici ošetřovaná rodinu, jejíž živobytí opatrovala dosud ze svého výdělku, musí pokladna nejméně polovinu peněžité podpory dáti za ten čas, po který nemocný byl léčen a opatřen v nemocnici na účet pokladny.

6. Zemře-li člen pokladny, má tato pozůstalým vyplatiti pohřebné ve dvacateronásobném obnosu svrchu vyznačené denní mzdy.

7. Majitelé živností jsou zavázáni své pomocníky ohlásiti u nemocenské pokladny, jinak žádati lze na nich všechny povinné platy, které by se byly měly platiti při včasném ohlášení. Pomocníci jsou však i v tom případě, že když ohlášení jich bylo opomenuto, členy nemocenských pokladen společenstev majíce nárok na podporu hned, jak vstoupí do živnostenského zaměstnání; jsou tedy nemocenské pokladny společenstev pokladnami nucenými. Ohlásí-li majitelé živností pomocníky své, mohou si ze mzdy strhovati a pokladně vyplatiti statutární příspěvky svých pomocníků, pokud splatnými se stávají v době, po kterou pomocníci zaměstnání jsou u nich. Zápisné se neplatí.

8. Neplatí-li členové pokladny příspěvků stavše se k výdělku neschopnými, neztrácejí členství ani spojeného s tím práva na příspěvky od pokladny po dobu alespoň šesti neděl.

9. Poškodí-li některý člen pokladnu simulací, lze mu uložit mimo příspěvky předepsané stanovami a až do výše jich další příspěvek za trest po určitou dobu.

10. Přísně státi jest na tom, aby bylo účtování nemocenských pokladen samostatné a nezávislé na jinakých podpůrných ústavech při společenstvu snad zřízených, a aby nevynaložily se prostředky pokladny za žádné podmínky k jiným účelům než ku nemocenské podpoře členů.

Splní-li společenstva závazky co do péče o nemocenské zaopatření, a učiní-li majitelé živností zadost svým závazkům co do vybírání a splácení (odvádění) příspěvků, nemohou býti v případě insolvence pokladny k tomu přidržováni, aby právi byli ze závazků pokladny.

11. Představenstvo nemocenských pokladen společenstev (složené ze dvou třetin z pomocníků, z $\frac{1}{3}$ z majitelů živností) zastupuje pokladnu na venek, obstarává všechna jednání a rozhoduje o všem, co není vyhrazeno výslovně valné hromadě; po boku mu stojí stálý dozorčí výbor (v tomtéž složení).

12. Valné hromadě vyhrazeno jest zvláště: usnesení o výroční zprávě předsednictva a udělení absolutoria, sestavení stanov a změna jich, uzavírání půjček přes výši stanovami vytčenou, rozpustění pokladny. Pravidelně skládá se valná hromada z veškerých členů (pomocníků, výjimkou z jich delegátů; majitelům živností, které mohou zastupovati plnomocníci, přísluší polovina hlasů připadajících členům pokladny. Politický úřad vykonává dohled nad vedením účtů pokladny.

Pokladny nemocenské závodní.

Nemocenské pokladny závodní tvoří část nové organisace zavedené k účelu nemocenského pojišťování dělnictva na základě zákona ze dne 30. března 1888 č. 33 ř. z. Za nemocenské pokladny závodní pokládají se nejprve zvláštní nemocenské pokladny zřízené od podnikatelů živností pro jich závody podle § 85 řádu živnost. ze dne 20. prosince 1859 a ze dne 8. března 1885 č. 22 ř. z., avšak jen za té podmínky, že počet osob v závodu zaměstnaných a k pojištění povinných trvale obnáší 50 a že zajištěna jest politickým úřadem zemským trvalá solvence pokladny v míře dostatečné (§ 51 zák. o nem. pokl.). Stanovy takových nemocenských pokladen musí však býti podrobeny změně přiměřené zákonným normám platným pro pokladny nemocenské. Mimo tyto nemocenské pokladny stávající při živnostenských závodech mají býti zřízeny nemocenské pokladny pro všechna provozování, ve kterých zaměstnáno jest nejméně 100 osob ku pojištění povinných. Zříditi tyto pokladny jsou podnikatelé po zákonu oprávněni, nikoli však povinni. Povinnost taková může býti uložena politickým úřadem zemským jen podnikatelům takových závodů, jichž provozování spojeno jest pro zaměstnané osoby se zvláštním nebezpečím onemocnění. Zemský úřad může však zapovědět zřízení pokladny nemocenské i za zmíněné podmínky, jestliže by tím ohrožena byla trvalá solvence okresních pokladen nemocenských, kdežto na druhé straně může též úřad povolit zřízení nemocenské pokladny i při závodech, které mají méně než 100 dělníků, pokud zjištěna jest trvalá solvence této pokladny (§ 42).

I. Členství.

Údy nemocenské pokladny jsou všichni dělníci v závodu, pokud nepodléhají dle § 1 zák. ze dne 28. prosince 1887 č. 1 ř. z. z r. 1888 povinnému úrazovému pojištění a pokud nejsou již u některé jiné nemocenské pokladny proti nemoci pojištěni (§ 11 č. 6 cit. zák.). Údem stává se dělník tím dnem, kdy vstoupí do dotyčného zaměstnání. Údem býti přestává:

1. Kdo vstoupí k některé jiné pokladně;
2. skončí-li se poměr pracovní; avšak vystupující zůstává u nemocenské pokladny pojištěn, nepřistoupí-li k některé jiné nemocenské pokladně, pokud vystačuje jeho rezervní podíl k uhrazení povinných příspěvků, v každém případě však zůstává pojištěn ještě po 6 týdnů (§§ 47, 13, 73 zák. o nem. pokl.).

II. Předmět pojištění.

Předmětem pojištění jest poskytnutí nemocenských podpor a nákladů pohřebních. Podpora nemocenská poskytovat se musí nejméně po 20 neděl počínaje dnem onemocnění, doba tato může býti stanovami prodloužena až na 1 rok (§§ 6, 9 č. 3 cit. z.). Podpora nemocenská záleží v poskytnutí bezplatného lékařského ošetřování a nezbytných léků, dále v poskytnutí nemocenské podpory na penězích, která se vyměří na 60⁰/₀ mzdy denní